

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET ARRONDISSEMENT KORTRIJK,
PROVINCIE WEST-VLAANDEREN, DERDE KAMER MET EEN RECHTER,
RECHTSPREKEND IN BURGERLIJKE ZAKEN.**

In de zaak 10/1341/A (a7z)

_____ in zijn hoedanigheid van Gewestelijk
Stedenbouwkundig Inspecteur bevoegd voor de provincie
bij het intern verzelstandigd agentschap zonder
rechtspersoonlijkheid Inspectie RWO,

- met kantoor gevestigd te 8000 Brugge, Werkhuisstraat 9,
- woonst kiezende ten kantore van zijn raadsman meester
, advocaat te

- EISER -

- vertegenwoordigd door en pleitend meester loco

meester beiden advocaat te

tegen :

1. _____, gepensioneerde,

- geboren te _____ op _____
- en zijn echtgenote,

2. _____, huisvrouw,

- geboren te _____ op _____
- samenwonende te _____
- VERWEERDERS -
- vertegenwoordigd door en pleitend meester
advocaat te _____

Gelet op de artikelen 2 en volgende van de taalwet van 15 juni 1935.

Bij tussenvonnissen van deze rechtbank van 22 november 2011 werd de heropening van de debatten bevolen teneinde eiser toe te laten te bewijzen dat het ambt van de Procureur des Konings is overgegaan tot rangschikking zonder gevolg en op basis van welke motieven.

Eiser heeft zijn stuk 30 bijgebracht waaruit blijkt dat het strafdossier zonder gevolg werd gerangschikt.

De raadslieden hebben de zaak uiteengezet in de openbare terechtzitting van .
Besluiten en stukken werden neergelegd.

De debatten werden gesloten.

1. Standpunten van partijen

1. Verweerders zijn van oordeel dat er geen sprake is van een bouw misdrijf en eiser bewijst niet dat onder de eerder geldende regelgeving - de Stedenbouwwet 1962 - één en andere bouwver-

gunningsplichtig was. Vier verklaringen van omwonenden bevestigen dat al van bij aanvang, zijnde ten laatste begin jaren '70 van de vorige eeuw, de bedoelde constructies op het terrein aanwezig waren. In het proces-verbaal van 21 november 1998 bevestigen verweerders dat de constructies al reeds een vijftiental jaren bestaan. Uit de bouwaanvraag van 1989 blijkt dat er reeds sprake was van een glazen serre zodat het relaas van eiser dat deze constructie pas werd opgericht na 1998 niet opgaat. De koepelserres staan reeds op de foto in het aanvraagdossier 1989. Trouwens het vermoeden van vergunning geldt ten aanzien van alle constructies opgericht na eind jaren '70 en tot 24 maart 1994. Ondergeschikt zijn verweerders van oordeel dat de herstellvordering is verjaard aangezien eiser in 1998 ter plaatse kwam en sedert die datum afwist van de onvergunde toestand. De onvergunde toestand dateert van meer dan 30 jaar terug en de herstellvordering is onherroepelijk verjaard.

De gecontesteerde theorie van het gewoontemisdrijf kan eiser niet aanhouden. Om te kunnen gewagen van een "voortgezet misdrijf", waardoor de verjaring pas ingaat na het laatst gepleegde misdrijf, is vereist dat het tweede misdrijf in tijd kan gelokaliseerd worden binnen de verjaringstermijn van het eerste misdrijf, quod non. Verder ondergeschikt zijn verweerders van oordeel dat de herstellvordering strijdt met verschillende beginselen van behoorlijk bestuur en het gebrek aan concrete stedenbouwkundige hinder. De herstellvordering dient afgewezen te worden wanneer ze kennelijk onredelijk is en de redelijke termijn is overschreden. Eiser bewijst niet dat de constructies een nadelige stedenbouwkundige impact hebben, die zou maken dat het herstel in de vorige toestand, na al die tijd, nog rechtvaardig, evenredig en redelijk zou zijn. Verweerders vorderen een ruime herstelltermijn van 2 jaar. Verweerders zijn van oordeel dat eiser een rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd wanneer hij in het ongelijk wordt gesteld.

2. Met betrekking tot het bestaan van een bouwmisdrijf bewijzen verweerders niet dat er geen stapels hout- en ijzermateriaal meer zijn gestockeerd op het betrokken perceel. Wat de twee koepelserres betreft, kan niet worden aangenomen dat deze vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht zoals bedoeld in artikel 4.2.1. VCRO. Aangezien ze niet te verenigen zijn met de bepalingen van het "nutsgebouw" kan er geen toepassing worden gemaakt van de vergunningsplicht zoals bedoeld in het besluit van 16 juli 2010. Het vermoeden van vergunning kan slechts worden ingeroepen voor constructies die dateren van voor de datum van 22 april 1962. De getuigenverklaringen zijn gelijklopend en voorgetypt zodat ze geen sluitend bewijs vormen van het vermoeden van vergunning. Eiser is van oordeel dat het gevorderde herstel geen onredelijke maatregel is. Verweerders kunnen zich niet beroepen op een schending van de redelijke termijn nu zij niet bewijzen dat zij zich niet meer schuldig maken aan het plegen van een gewoontemisdrijf. Aangezien verweerders reeds geruime tijd weten dat een herstel zich opdringt, is er geen reden om nog een bijkomend respijt voor uitvoering te geven en is een termijn van 6 maanden gerechtvaardigd.

Wat de gevorderde rechtsplegingsvergoeding betreft, verwijst eiser naar de conclusie van Advocaat-Generaal om te verantwoorden dat hij als verdediger van het algemeen belang geen rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd.

2. Beoordeling

2.1. Bouwmisdrijf

Naar het oordeel van deze rechtbank draagt eiser de bewijslast van datgene wat hij beweert en vordert. Eiser vordert:

- dat verweerders solidair en in solidum minstens de ene bij gebreke aan de andere zouden worden veroordeeld tot het staken van het strijdige gebruik en het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat van een perceel gelegen te , kadastraal

gekend onder
impliceert :

), hetgeen

- het verwijderen van alle bouw materiaal, hout- en bouwafval;
- het afbreken van alle niet-vergunde constructies die zich verspreid over het gehele terrein bevinden;
- het afvoeren van alle gesloopte materiaal en bouw materiaal naar een daartoe geschikte en erkende stortplaats;

Door de werd klacht neergelegd en dit op 14 oktober 1998, gekend onder
l. Dit dossier werd door het ambt van de Procureur des Konings zonder
gevolg gerangschikt op 19 april 2007 met als motief "regularisatie".

Eiser heeft op zijn beurt een herstellvordering aanhangig gemaakt – naar aanleiding van een proces-verbaal van vaststelling van 24 mei 2007 en het eensluidend verklaard advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid van 21 januari 2008 – op 6 mei 2008. Bij beslissing van 13 december 2011 heeft de Procureur des Konings deze vordering opnieuw zonder gevolg gerangschikt met als motief "regularisatie". Uit het stuk 7, uit het bundel van eiser, blijkt dat op 26 juni 2007 door eiser aan eerste verweerder werd gevraagd welk gevolg hij aan het vermelde proces-verbaal had gegeven. Eerste verweerder antwoordde hierop dat hij ingevolge zijn op pensioenstelling alle activiteiten had stopgezet en alles was op punt gesteld.

Nadien heeft eiser geen enkele nieuwe bijkomende vaststelling gedaan zodat de rechtbank moet vaststellen dat eiser faalt in zijn bewijslast en niet aantoot dat er op heden nog een bouwbedrijf bestaat.

De vordering van eiser is ongegrond.

2.2. Rechtsplegingsvergoeding

De rechtbank is van oordeel dat het aspect van de rechtsplegingsvergoeding naar de bijzondere rol dient te worden verzonden en dit in afwachting van een arrest van het Grondwettelijk Hof omtrent de thans hangende prejudiciële vraag.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Wijzende op tegenspraak,

Verklaart de vordering van eiser toelaatbaar doch ongegrond;

Verzendt de zaak naar de bijzondere rol voor de al dan niet toekenning van een rechtsplegingsvergoeding, in afwachting van een arrest van het Grondwettelijk Hof;

Aldus gevonnist en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Kortrijk in openbare terechtzitting van
VEERTIEN FEBRUARI TWEEDUIZEND EN TWAALF.

Aanwezig: , alleenzetelend rechter,
griffier